

**MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ
SAVAŞ FİTNESİ
VE
İNTİHAR EYLEMLERİ**

**ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ
ŞEYH MUHAMMED BİN SALİH EL-USEYMİN
ŞEYH ABDULAZİZ BİN ABDULLAH BİN BAZ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ
SAVAŞ FİTNESİ
VE
İNTİHAR EYLEMLERİ

ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ
ŞEYH MUHAMMED BİN SALİH EL-USEYMİN
ŞEYH ABDULAZİZ BİN ABDULLAH BİN BAZ

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI

1436

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ

SAVAŞ FİTNESİ

VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ

ŞEYH MUHAMMED BİN SALİH EL-USEYMİN

ŞEYH ABDULAZİZ BİN ABDULLAH BİN BAZ

derleme ve tercüme

Ebu Turab Murad bin AbdurRahman es-Sivasi

yayına hazırlama ve kapak dizayn

Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat:

kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKİFTİR, DİLEYEN ÇOĞALTBİLİR

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

İçindekiler

MÜSLÜMAN TAİFELER ARASINDA CEREYAN EDEN SAVAŞIN HÜKMÜ.....	5
ASABİYET VEYA REİSLİK ADINA SAVAŞAN TAİFELER ZALİMDİR VE BU KİMSELER, VERDİKLERİ KAYIPLARI TAZMİN ETMELİDİRLER.....	7
MÜSLÜMANLAR ARASINDA VUKÛ BULAN SAVAŞLARIN HÜKMÜ; CEMEL VE SİFFİN SAVAŞLARINA KISA BİR ATIF.....	11
FASİK İDARECIYE KARŞI AYAKLANMA MESELESİ VE HER HÂLÜKÂRDA BU İDARECIYE NASİHAT ETMENİN GEREKLİLİĞİ.....	15
ŞEYH EL-ELBANİ'NİN YUKARIDAKİ KELAMINDAN ÇIKARILABİLECEK DERSLER.....	30
SELEFİ ÂLİMLERİN "İNTİHAR EYLEMLERİNİN HÜKMÜ" HAKKINDAKİ BEYÂNI.....	32
ŞEYH EL-ELBANİ'NİN İNTİHAR EYLEMLERİNİN HÜKMÜ HAKKINDAKİ BEYÂNI.....	34
İNTİHAR EYLEMLERİ VB. KONULARDA GENÇLERE VERİLEN ANLAMLI ÖĞÜTLER.....	40
İNTİHAR EYLEMLERİ DE HAKSIZ YERE CANA KIYMAKTIR VE BU FİİLİ İŞLEYEN EYLEMCİLER, "ŞEHİD" OLARAK ADLANDIRILAMAZLAR.....	41
İNTİHAR EYLEMLERİ CAİZ DEĞİLDİR VE MÜSLÜMANLARA FAYDASI YOKTUR.....	43
İNTİHAR EYLEMLERİ CANA KIYMAKTIR VE EBEDİ CEHENNEME SÜRÜKLEMEKTEDİR.....	45

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

MÜSLÜMAN TAİFELER ARASINDA CEREYAN EDEN SAVAŞIN HÜKMÜ

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymîn (رحمه الله)'a şöyle sorulmuştur:

"Muhterem Şeyh! Bazı ülkelerde -örneğin Afganistan gibi- Müslüman taifeler arasında cereyan eden savaş hakkındaki görüşünüz nedir? Buna yönelik olarak Müslümanların üzerine düşen nedir?"

Cevab: "Müslümanlar arasındaki savaş hakkında zikrettiğin hususa gelince; Şüphesiz ki Nebî (صلى الله عليه وسلم): **"Müslümana sövmek fısktır; Müslümanı öldürmek ise küfürdür."**¹ yani küfür amellerindendir buyurmuştur. Çünkü bir Müslümanın, Müslüman kardeşine silah çekmesi mümkün değildir. Aksine Müslüman, kılıcını kafire karşı çeker. Bunun için Resûl (صلى الله عليه وسلم), bu hareketi küfür

¹ Buhari ve Muslim tahric etmiştir

olarak vasfetmiştir. Yine Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Bize silah çeken, bizden değildir."²

Müslümanlara vacip olan, böyle fitneler zuhur ettiği zaman, dillerini muhafaza etmeleri, hak sahipleri hariç böyle bir olaya dahil olmaktan silahlarını alıkoymalarıdır.

Çünkü Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır:

"Eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse aralarını adaletle düzeltin ve (her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever. Mü'minler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz."³

² Buhari (Fiten, 7)

³ Hucurat Sûresi, 9.-10. âyetler

**ASABİYET VEYA REİSLİK ADINA SAVAŞAN
TAİFELER ZALİMDİR VE BU KİMSELER,
VERDİKLERİ KAYIPLARI TAZMİN
ETMELİDİRLER**

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir:

İki taife, asabiyet veya reislik adına savaşırsa, ikisi de zalimdir. Mü'minlerden iki taife, asabiyet veya reislik için savaşırsa... Asabiyet ve reislik kavramları arasındaki fark ise;

Şüphesiz ki asabiyet, karşılıklı övünme sebebi ile ortaya çıkar. Asabiyette, kimse kimseyi yönetmeye çalışmaz. Yalnız aralarında tartışırlar ve her bir taife diğerine der ki:

"Sen falanca kabîledensin, sen şöylesin, şöylesin vs."

Nihayetinde iş, iki taife arasında kızışır ve savaşa tutuşurlar.

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Reislik ise; her bir taife, diğerlerine karşı reisliği elde etmek ister. Yani her bir taife, diğer taifeleri otorite altına almak ve kendisine bağlamak ister. Bu nedenlerle savaşan taifelerin ikisi de zalimdir, fakat kafir olurlar mı?

Hayır; Çünkü mü'minle savaşmak, milletten çıkararak küfür değildir. Mü'mini öldürmek de aynı şekilde, milletten çıkararak küfür değildir. O halde ne yapacağız?

Allah (عز وجل) buyuruyor ki:

"Eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa, Allah'ın buyruğuna dönüncüye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse aralarını adaletle düzeltin ve (her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever. Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz."⁴

Daha önce bahsedilen savaşların aksine, her birinin diğerine verdiği zararı tazmin etmesi konusuna gelince... Âsiler ile İmam arasındaki savaşta tazmin etme hususu yoktur. Fakat burada söz konusu olan savaşlarda tazmin etme durumu vardır. Eğer kayıplar eşit ise tazminat sakıt

⁴ Hucurat Sûresi, 9.-10. âyetler

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

olur. Bir taraf daha fazla hasar vermiş ise, fazladan vermiş olduğu bu zararı tazmin eder.

Örneğin; İki taife, asabiyet uğruna savaşmış ise; taraflardan her ikisinin de arabaları, sürüleri, evleri, çadırları telef olmuş ise; savaş bitince kayıpları tespit ederiz. Bu taifelerin biri diğerine 100 bin (dinar)lık hasar vermişse, diğer taife de bu taifeye 100 bin (dinar)lık zarar vermişse ne yapacağız?

Cevap: Bu durumda tazminat ödeme durumu ikisinden de sakıt olur. Çünkü bu durumda tarafların hiç biri diğerine ilave zarar vermiş olmamaktadır. Diyelim ki taraflardan biri diğerine 100 bin (dinar)lık zarar verdi, diğer taraf ise bu taifeye 500 bin (dinar)lık zarar verdi. Bu durumda, 100 bin (dinar)lık hasar gören taraf, 500 bin (dinar)lık hasar gören tarafa, 400 bin (dinar) bedelinde tazminat öder.

Burada şöyle bir sorun var; malumdur ki bu taifenin içindeki herkes, bu belirlenen zararı vermiş değildir. Yani içlerinden biri tek başına 20 araba telef etmiş, diğer biri ise hiç bir şeye dokunmamış olabilir. Veya biri diğerinden daha az zarar vermiş olabilir. Bu durumda nasıl olur da hepsinin üzerine bu tazminat vacip kılınır?

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Deriz ki: Çünkü bu taife içerisinde olup da herhangi bir şeye zarar vermeyen kişiler, zarar veren kişilere yardım etmiş ve onların yaptıklarını onaylamışlardır. Bu nedenle âlimler burada, iki taifenin hepsi üzerine de -zarar veren kişinin kim olduğu bizzat bilinmese bile- tazminatı vacip kılmışlardır. Çünkü onlar, birbirlerinin dostudurlar.

Allah (عز وجل), Resûl (صلى الله عليه وسلم) dönemindeki İsrailoğullarına, tâ Musa (عليه السلام) döneminde yapmış oldukları şeyler nedeni ile hitap etmektedir. Çünkü insanlardan bir kabile veya bir taife içerisinde (herhangi) birisi bir fiil işlerse, ve diğerleri de bunu onaylar ve inkâr etmezse, bu fiilin onların hepsine nisbet edilmesi sahîh olandır.

Bu bedel nasıl bölüştürülecektir? Fert sayısına göre bölüştürülür. Örneğin zararın 100 bin (dinar) boyutunda olduğunu, (zarara neden olan) kabîlede de 1000 kişinin yaşadığını tespit edersek, her bir kişi 100 (dinar) ödeyecektir.

**MÜSLÜMANLAR ARASINDA VUKÛ BULAN
SAVAŞLARIN HÜKMÜ; CEMEL VE SIFFİN
SAVAŞLARINA KISA BİR ATIF⁵**

"(Eğer böyle yaparsanız Allah) sizin günahlarınızı bağışlar ve sizi altlarından nehirler akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş yerlere koyar. İşte büyük kurtuluş budur."⁶;

"Seveceğiniz bir şey daha var: Allah'tan yardım ve yakın bir fetih.. Müminleri müjdele."⁷;

Tüm bu âyetler, cihadın sevabını göstermektedir. Sonra Allah (عز وجل) şöyle buyurmuştur:

"Seveceğiniz bir şey daha var: Allah'tan yardım ve yakın bir fetih.. Müminleri müjdele."⁸

⁵ Bu kısım Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (رحمه الله)'in kalemindendir. Vefatı: Hicrî 1420.

⁶ Saff Sûresi: 12. âyet

⁷ Saff Sûresi: 13. âyet

⁸ Saff Sûresi: 13. âyet

Yine Allah (عز وجل) şöyle buyurmuştur:

"Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da, İncil'de de Kur'ân'da da Allah'ın kendi üzerine yüklendiği bir ahiddir. Allah'dan ziyade ahdine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız alış-veriş ahdinden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur."⁹

Yine Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur:

"Eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse aralarını adaletle düzeltin ve (her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever."¹⁰

Yani hakka dönünceye dek "...eğer dönerse..."¹¹ yani hakka dönerse "...aralarını adaletle düzeltin ve (her işte)

⁹ Tevbe Sûresi: 111. âyet

¹⁰ Hucurat Sûresi: 9. âyet

¹¹ Hucurat Sûresi: 9. âyet

adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever."¹²

Hucurat Sûresinin bu 9. âyeti, mü'minler hakkındadır; Cemel gününde ve Sıffinde mü'minler arasında cereyan eden savaşa benzer savaşlar hakkındadır. Allahu (سبحانه و تعالی) mü'minlere, haddi aşan taifeye karşı, bu taife hakka dönene kadar savaşmalarını emretmiştir. Taife hakka döndükten sonra ise sorun teşkil eden meselelere bakılır; ve bu meseleler, Allahu (سبحانه و تعالی)'nın: **"...eğer dönerse aralarını adaletle düzeltin..."**¹³ kavlinde teşrî buyurduğu üzere sulh ve adalet ile çözüme kavuşturulur. Yani meseleyi Allah'ın, çekişmenin çözümü için vesîle kıldığı meşrû hikmetli yollarla (çözüme kavuşturun).

"...adaletli davranın..."¹⁴ yani âdil olun, adalet edin. **"...Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever."**¹⁵. Bu, mü'min olduğu halde haddi aşan topluluğa karşı, (hakka) dönene kadar savaşan mü'minler hakkındadır. Eğer haddi aşan taife zalim ve kafir ise nasıl olur?

¹² Hucurat Sûresi: 9. âyet

¹³ Hucurat Sûresi: 9. âyet

¹⁴ Hucurat Sûresi: 9. âyet

¹⁵ Hucurat Sûresi: 9. âyet

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Örneğin Irak'ın idarecisinin¹⁶ durumu gibi. O, Baas'çı bir mülhiddir, mü'minlerden de değildir, imana ve hakka davet eden kimselerden de değildir. Bilakis o, küfür ve dalâletin ilkelerine davet etmiş, cereyan eden olaylarda İslam'ı kullanmaya çalışmış, insanlara karşı olduğundan farklı görünmeye çalışmış ve insanları yalan, iftira ve nifak için cihada davet etmiştir. Eğer o sadık olsaydı, zulmü terk ederdi, ülkeyi halkına bırakırdı ve ilkelerinden dolayı Allah (سبحانه و تعالیٰ)'a tövbe ettiğini ilan ederdi.

¹⁶ Burada kastolunan kişi, Irak eski lideri Saddam Hüseyin'dir.

**FASIK İDARECİYE KARŞI AYAKLANMA
MESELESİ VE HER HÂLÜKÂRDA BU İDARECİYE
NASİHAT ETMENİN GEREKLİLİĞİ**

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (رحمه الله)'a şöyle bir soru tevcih edilmiştir:

"Hamd, Allah'adır. Salat ve selam, Nebîmiz Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in üzerine olsun. Emmâ ba'du:¹⁷

Bir kardeşimiz var. Allahu (سبحانه وتعالى)'nın izni ile bu kardeşimiz ilim talebelerindedir ve kendisinde çok hayır görüyoruz. Fakat o "fasık idareciye karşı çıkma" konusunda konuşarak şöyle dedi:

"İdarecilere karşı çıkmak sadece şer getiriyor. Emevî devletinden bu tarafa korkunç bir şerre yol açmamış hiçbir isyan yoktur.

¹⁷ Bu, bugün yaşamakta olduğumuz vakıa üzerine rabbâni bir âlimden gelen nasîhattir. Bu kayıta, Muhterem Şeyh Ebu'l-Hasen: "Fasık İdareciye Karşı Ayaklanma" meselesi bâbında yayınlamıştır. Kaynak: Hidayet ve Nur Silsilesi, Kayıt No: 799, Kayıt Aralığı: 00:57'den 27:22'ye kadar

Fakat eğer bir idareci, nüfuzlu kişiler tarafından azledilse, fasık olsa, yerine geçmek üzere kendisinden daha iyi bir idareci getirilse, bu arada ufak bir ziyan -tabî ki oluşacak zararın küçük mü büyük mü olacağına dikkat edilmelidir- açılmış olsa bile, 1-2 veya 3 kişi hayatını kaybetse bile durum nice olur?"

Bu kardeşimiz bu sözleri özel bir mecliste söylemişti. Böyle konuşan kişi ayıplanır mı, aleyhinde konuşulur mu, terk edilip kendisinden sakındırılır mı?

Cevap:

Ben bu soruya cevap vermeden önce, -Allah seni bereketlendirsin-, "Bu kelâmı söyleyen kimse terk edilir mi veya kendisinden sakındırılır mı?" şeklindeki bir kasîde beytini hatırlıyorum.

Bu soruya cevap olarak öncelikle şunu diyeyim ki, bu konu, içinde bulunduğumuz şu zamanda daha farklıdır. Çünkü senin yaşadığın bu zamanda kavi veren nüfuzlu kişiler yok ki nüfuzlu kişilerin varlığı esası üzerine kaim olan bir mesele ortaya atılabilsin. Olsaydı senin sözün yerine otururdu.

Bu durumda böyle nüfuzlu kişiler kavil verirlerdi ve bir şey emrettikleri zaman bu emirleri yerine getirilirdi. Ama maalesef İslam âleminde böyle bir şey yoktur. Bunun için de ilim talebelerine yakışan, amelî olamayan böyle nazarî meseleleri ileri sürmemeleridir.

Çünkü birincisi: Nazariye, Selef'in menhecine muhaliftir. Çünkü Selef'ten birine bir soru sorulduğu zaman, soru sorulan kimse hemen cevap vermiyordu; öncelikle "sorulan hususun vukû bulup bulmadığını" öğreniyordu; eğer sorulan husus vaki olmuşsa, evet cevap veriyordu; yok eğer henüz böyle bir şey vaki olmamışsa, "sorduğun konu vaki olana kadar bekle, sonra sana fetva verecek birini bulursun" diyordu. Nazarî meseleleri araştırmamak, Selefi Salihin'in menhecindedir.

Ortada, bu bâbdan ileri sürülmeleri nazarî ya da salt hayal olabilecek pek çok mesele vardır. Fakat bu (hayali) meseleler kimseyi aydınlatmayacak ve aksine ilmi boşa harcamak veya lükse girmek şeklinde zararlı olacaktır. Örneğin eski Hanefî âlimlerinden maruf olduğu üzere onlar, gerçekleşmesi mümkün olmayan hayali nazarî durumları varsayımla ele alıyorlardı. Buna o kadar çok, o kadar çok örnek verilebilir ki! Örneğin "ölüp de üzerinden yetmiş nesil geçmiş bir adamın durumu -kimin üzerinden 70 nesil geçmişse??- ne olur?" gibi konular. Hayal içinde

hayal. Bazı şafiîler hayal hususunda Hanefî cemaatleri de geçmişlerdir. Örneğin Şafiîlerden biri "bir adam, hanımı ile cimâda bulunsa; erkeklik uzvu ikiye ayrılrsa; parçalardan biri dâhil olmuş, diğeri ise dâhil olmamış olsa; bu adam üzerine cenabet guslü vacip midir, değil midir?" şeklinde bir soru ortaya atmıştır.

Bu (hayalî) işleri araştırmak gördüğün gibidir işte.

Soru sorulan bu konu, perde arkasında zararlara yol açar; perde arkasında 'Müslümanlar' ile 'Allah (عز وجل)'nin teşrî buyurduğu hükümlerin dışındaki hükümlerle Müslümanlara hükmeden kimseler' arasında fitne yayar. Hani denir ya, idareciler yüzünden şikayetçi olduğumuz aramızdaki muhalefetler bize yetiyor zaten, şimdi konuştuğumuz konuları da bu kadar muhalefete eklemeye gerçekten hiç gerek yok.

Yok idarecilere karşı ayaklanalım, eğer idareciler fasık ise onlara karşı direnelim, yok az bir mefsedete sebep olsa da maslahat tahakkuk etsin vs vs şeklindeki kelimelere ihtiyacımız yoktur. Bu söz nereye varmaktadır? Yok nüfuzlu ilim ehli böyle uygun görürse ne olur vs vs gibi kelimelere hacet yoktur. Nerede imiş bu nüfuzlu ilim ehli vs vs??

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Bunun için ben, daha önemli bir şey söylüyorum. Diyorum ki, Sünnet'te nassolunan karşı çıkış (ayaklanma), bildiğiniz gibi "...sarih küfür görmedikçe..."¹⁸ şeklinde bir lafız içermektedir. Bu hadîse göre, sarih küfrü gördüğümüz zaman, ayaklanmak bize caiz olur.

Buna rağmen, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in bu hadîs ile mübah kıldığı bu hurûc (karşı çıkış), İslam ümmetine -yani bu ayaklanma görevini îfa edebilecek bir İslam ümmetine-hitap etmektedir. Şimdi biz soruyoruz, ortada, Müslüman idarecilerden herhangi bir idareciye karşı çıkabilecek, bu idareciyi azl edip yerine Allah'ın indirdiği ile hükmeden bir idareciyi getirebilecek Müslüman bir ümmet var mı?

Böyle bir şey yok. Çünkü ümmetin bizzat kendisi, en şiddetli biçimde fırkalara ayrılmış durumdadır. Fırkalaşma da -bildiğiniz üzere- zayıflıktır.

¹⁸ Tabiin ravilerinden Cunâde ibn Ebî Umeyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ubâde ibn Sabit (رضي الله عنه) hasta iken yanına girdik ve ona dedik ki: 'Allah (سبحانه وتعالى) seni iyileştirsin. Sen bize Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den işittiğin ve sana Allah'ın faydalı kıldığı bir hadîs tahdîs et. O da dedi ki: Nebî (صلى الله عليه وسلم) bizi davet etti. Biz de kendisine bey'at ettik. Ubâde dedi ki; "Allah (سبحانه وتعالى) ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in emirlerini dinleyip onlara hem neş'eli, hem kederli zamanımızda; hem zor, hem kolay hâlimizde itaat etmek ve âmirlerimiz kendi arzularını nefislerimiz üzerine tercîh etseler dahî onlara itaat etmek ve niza etmemek üzere bey'at ettik, ancak emîrin açık bir küfrünü görseniz, onun küfrü hakkında yanınızda Allah'ın Kitâbı'ndan kuvvetli bir deliliniz olması hâli müstesnadır." (Bunu Buhari ve Muslim tahrir etmiştir, lafız Muslim'e aittir.)

"Ve müşriklerden olmayın. Onlardan ki, dinlerini fırkalara ayırmış ve grup grup olmuşlardır. Her hizib yanındakiyle ferahlanır."¹⁹

Bu âyetin nassı, bölünmenin hüsrân ve zaaf vs olduğunu göstermektedir. Küfürde boynuzu bariz²⁰ olan idareciye karşı ayaklanmak da -ona karşı çıkmak mümkün olmaz ise ve ayaklanmadan faide sağlamak mümkün değil ise- caiz olmaz. Fasık idareciye karşı ayaklanma ise kesinlikle caiz değildir.

Çünkü bu, öncelikle böyle bir şeye izin vermeyen hadîse muhaliftir. Hadîse göre sadece sarîh/açık küfür gördüğün zaman böyle bir karşı çıkış mümkün olabilecektir.

Bu giriş ve mukaddimeden sonra derim ki, bu şahıs, veya senin tanımladığın üzere ilim talebesi, böyle bir söz söylediği zaman, ben sırf bu sözden ötürü onunla ilişkilerin kesilmesini uygun görmüyorum. Çünkü bu zamanda, ilişkileri kesmek de, tamamen ayaklanma gibi faydasızdır. Yine çünkü içimizde zellesi (kusuru), hatası olmayan hiç kimse yoktur.

¹⁹ Rum Sûresi: 31.-32. âyetler

²⁰ Yani küfrü açık seçik bariz olan idareciye

Herhangi bir insanın hataya düştüğünü gördüğümüz zaman, eğer onunla ilişkileri koparırsak, bölünme üzerine bölünme eklemiş oluruz. Fakat kendisi ile ilişkileri kesmeyi uygun görmediğimiz bu kişilerin hatalarını da beyan etmeliyiz ki insanların avamı içerisinde yer alan ve ilim sahibi olmayan kişiler, onların sözlerine bakarak aldanmasınlar. Benim cevabım budur. Özetle cevabımda ilişkileri koparmak yoktur.

Biz diyoruz ki, evet ortada kendileri ile olan ilişkilerimizi kesmemiz gereken fasık ve facir insanlar vardır. Bununla birlikte, sen onlarla ilişkileri kopardığını duyurursan, onlar da seninle ilişkilerini koparırlar. Hani bir Suriye darb-ı meseli var ya. Bu darb-ı mesele göre, namaz kılmayan bir adam varmış. Bu adam tövbe etmiş ve namaz kılmaya karar vermiş. Sonra mescide gitmiş ve mescidin kapalı olduğunu görünce şöyle demiş:

"Kapalısın öyle mi? O halde ben de (namazı) kılmayacağım!!"

İlişkilerin koparılmasını hak eden bu insanların tümüyle alakaları kesip atsaydık, bu tavır, faydalı olmazdı. Veya şöyle ki, kendileri ile olan ilişkilerin koparılmasının meşrû olduğu, salih amel işlemeyen kimseler ezici çoğunlukta. Burada, İslam toplumundan geri kalan 3 sahabî hakkında

Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in nasıl davrandığını incelemek gerekiyor....

Burada soru soran kişi araya girip şöyle dedi:

"Fasık idareciye karşı çıkmamak hususu üzerine icma mı vardır?"

Şeyh el-Elbani (رحمه الله) şöyle devam etti:

Resûl'den naklettiğimiz hadis, bize yeter. Bu hadis, apaçık bir küfür mevcut olması şartı haricinde, karşı çıkmanın (ayaklanmanın) caiz olmadığını takyid etmiştir (kayıtlamıştır). Bu durumda, "idareci fasık ise, ona karşı ayaklanmak caizdir" demenin anlamı nedir? Daha doğrusu böyle bir şey söylemek, anlamsızdır.

"Bu konu, icmâ ilemdir" demek, "bu konu icmâ değildir" demek, "bu konuda icmâ yoktur" demek anlamlı mıdır? Tamam, hangi meselede icmâ vardır? Burada kavli Allah söylüyor. Sen ise ilim talebesi olduğunu söylediğin bir kimseden bahsediyorsun. Bu kişi, bir ilim talebesi olduğuna göre, Allahu (سبحانه وتعالى)'nın "**O hâlde eğer bir şeyde çekişirseniz, artık onu Allah'a ve Resûlu'ne**

arzedin."²¹ şeklindeki âyetinin anlamını idrak ediyordur, değil mi?

Âlimler, yüzbinlerce mesele üzerinde ihtilaf etmişlerdir. Şimdi "bu konu icmâ dahilindedir" veya "icmâ dahilinde değildir" diyerek kurtulabilir miyiz? Yoksa sadece icmâ dahilinde olmayan konularda mı Allahu (سبحانه و تعالی)'nın kavline müraacat edeceğiz!? Bu durumda, bu kişi neden böyle bir soru sormuştur? Halbuki önümüzde hadis var ve bu hadis: "**...sarih küfrü görmedikçe...**" diyor.

Konuyu icmâ cihetinden fahmetmek beni çok fazla ilgilendirmiyor. Çünkü icmâ hakkında pek çok pek çok kavil vardır. Kendisi ile hüccetin ikame edildiği icmâ, âlimlerin, ilim talebelerinin ve Müslümanların âmmesinin tüm tabakaları ile dahil olduğu ümmetin icmâsı mıdır? Yoksa kendisi ile hüccetin ikame olduğu bu icmâ, Müslümanların havâssının ve âlimlerinin icmâsı mıdır vs vs vs?? Yoksa Medîne ehlinin icmâsı mıdır veya Kûfe ehlinin icmâsı mıdır? Veya veya veya vs vs vs....

Allah (عز وجل) buyuruyor ki:

²¹ Nisa Suresi: 59. ayet

"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir, mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa..."²²

Ben inanıyorum ki, herhangi bir mesele üzerinde icmâ olup olmadığını araştıran ilim talebesi, az önce okuduğumuz âyetin delâlet ettiği şeye ikna olmamış ve mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olmuştur.

Ben soruyu aksettirip aşağıdaki şekle dönüştüreceğim: Ben şunu soruşturuyor ve diyorum ki: Bir adam, silah zoruyla kendini Müslümanlar üzerine idareci kılsa, bu şekilde kendini Müslümanlar üzerine idareci kılan ayaklanmacıya karşı ayaklanmak, mü'minlerin yolu mudur ve caiz midir? Şunu biliyoruz ki tüm asırlardaki âlimler, "Müslümanların kanlarını, ayaklanmacı ile birlik olanlarla, bu ayaklanmacıya karşı ayaklanmak isteyenlerin teşkil ettiği iki fırkadan da korumak için, böyle bir ayaklanmaya kalkışmanın caiz olmadığı" cihetinde fetva vermişlerdir.

Mü'minlerin yolu, ayaklanmamaktır. Amaç, Müslümanların kanlarını muhafaza etmektir. Sonra geçen misalin kendine dön. Bu misal, "nüfuzlu kişilerin reyi ile fasık idareciye karşı ayaklanmak, biraz kan dökülmesini gerektirebilir" diyordu. Peki bu "az kan dökülmesi" hususu

²² Nisa Suresi: 115. ayet

nasıl ayarlanacak?? Çünkü bunlar, insanın tayin edip etmemesi mümkün olmayan maddî hususlardır ve bu işler salt kargaşaya yol açar. İki fırka arasında savaş kapısı açıldığı zaman, ne olacağı ve savaşın nasıl neticeleneceği bilinmez....

Bu mesele ile ilgili olarak(, yukarıdaki soruyu ortaya atan ilim talebesi);

Birincisi: "...sarih küfrü görmedikçe..." şeklinde geçen sarih nassa muhalefet etmiştir.

İkincisi: Müslümanlardan iki taife arasında savaş çıktığı takdirde, az bir zararla konunun halledilmesini ayarlamak mümkün değildir.

Ben, işaret etmiş olduğun şahsa yönelik nasihatimi şöyle tamamlamak istiyorum:

Bu şahıs bilmeli, eğer önceden biliyor da unuttu ise hatırlamalı ki, bugün ıslah, bırakın fasık idareciye karşı ayaklanmayı, kafir idareciye karşı bile ayaklanma ile ve devrim ile başlatılamaz. Islah ancak, bizim onlarca yıldır dediğimiz gibi, daima ve ebediyen tasfiye ve terbiye ile olur.

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Eğer şahıs, bu menhecde bizimle beraber ise, bunu hatırlar ve bu yeterli olur; eğer bizimle değil ise, nasıl veya kiminle olursa olsun, ayaklanmayı tasarlayanlar, Müslümanların en cahil olanlarıdır. Onlar bazı şer'î hükümleri ileri sürüyorlar ama kendileri şer'î hükümlere muhalefet ediyorlar. Örneğin onların kadınları açık saçıktır, onların davranışları pek çok açıdan şer'î hükümlere muhaliftir... vs...

Biz cümleten itikad ediyoruz ki, Allah'ın, mü'min kullarına olan nusreti (yardımı), bir söz ile şarta bağlanmıştır. O söz şu âyet-i kerîmedir:

"Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder."²³

Allah'ın yardımı ancak öncelikle ilim ile, ikinci olarak da amel ile icra edilebilir. Hepinizin de bildiği üzere bugün ilimde pek çok sapma mevcuttur. (Hakîkî) İlim, Selefi Salihîn'in üzerinde olduğu ilimdir. Bunun için, bildiğiniz gibi şöyle başlayan bir hadîs vardır:

"İne (vadeli olarak satın alınanı aynı kişiye peşin olarak geri satmak) ile alışveriş yaptığınızda ve ineklerin kuyruklarını tuttuğunuzda, Allah size öyle bir zillet

²³ Muhammed Sûresi; 7. âyet

musallat eder ki dîninize dönmediğiniz sürece onu üzerinizden kaldırmaz..."²⁴

Bugün dîn için pek çok mefhum vardır. Sadece fûrûda değil, bilakis onların dediği gibi, usûlde bile, hatta bu kadar da değil hükümlerde bile, akîdelerde bile pek çok mefhum vardır. Biliyorsunuz ki bugün Müslümanların çoğu ya Eş'arîdir ya da Maturudîdir.²⁵

Bu kimselerle mi İslam muzaffer olacak?

O halde demek ki tasfiye ve terbiyeden başka yol yoktur. Aksi takdirde Allah size öyle bir zillet musallat eder ki, sahîh mefhum ile (gerçek anlamda) dîninize dönünceye kadar o zilleti üzerinizden kaldırmaz. İslam'ı insanlara, doğru mefhum ile anlatmaya başlamalıyız ve insanları doğru mefhum üzere eğitmeliyiz.

"Ve o gün mü'minler ferahlanacaklar. Allah'ın nusretiyle..."²⁶

²⁴ İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Ebu Davud'un Süneni'nde, hasen bir senedle tahrir edilmiştir)

²⁵ [Şeyhin dediği gibi bunların muzaffer olması pek mümkün gözükmemektedir, zira bu iki kelamcı mezheb Selefi Salih'in yolundan ayrılmıştır. Maalesef bu gerçek memleketimizde davetçiler tarafından pek gündeme getirilmemektedir. Yayıncının notu]

²⁶ Rum Sûresi: 4-5. âyetler

Mü'minlerin yoluna, izzet ve şerefine ait olan başka bir yol asla yoktur.

Soru Soran: Allah size ihsan etsin. İlim talebesi olan arkadaş da zaten sözünün başında, bu tür ayaklanmaların bu ümmete hayır getirmediğini söylemişti. Yalnız "eğer şartlar bunu iktiza ediyorsa, ayaklanmada bir beis yok mudur acaba?" şeklinde ortaya bir soru atıyordu.

Şeyh el-Elbani: Bu tür şartların sağlanması mümkün mü?

Soru Soran: Arkadaş, bu ayaklanmaların ümmete hayır getirmediğini söylemişti. Ama fesad çıkarmama, etkili ve nüfuzlu kişilerin devreye girmesi ve benzeri şartlar mevcut ise karşı çıkmada (ayaklanmada) beis olmayabileceğini söylüyordu.

Madem ki bu şartların yerine gelmesi mümkün değil, o halde bu bâbdan onu kınamak, onun aleyhine konuşmak mı gerekiyor?

Şeyh el-Elbani: Her hâlükârda bu adama nasihat etmek gerekir. Bizdeki bize yeter.²⁷ Bize vacip olan, vakıada mevcut olan işleri araştırmak, bunları çözüme

²⁷ [Bizim derdimiz bize yeter. Bu dertlere yeni dertler katmak, anlamsızdır. Mütercimim notu]

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

kavuşturmak, insanlara bunları öğretmek ve nefislerimizi bu hakîkî durumlara göre terbiye etmektir. Teorik ve hayalî işlere gelince, bunları ileri sürmek caiz değildir.

Netîce nedir? Bu problemi yayan kişi buna sebebiyet verirse onunla ilişki kesilir.

**ŞEYH EL-ELBANI'NİN YUKARIDAKİ
KELAMINDAN ÇIKARILABİLECEK DERSLER**

1- Bu zamanda, Müslümanları terk etmemek, onları dışlamamak gerekir. Çünkü bu tutum, karşılıklı kîni, bölünmeyi, nefreti ve tercih edilen maslahatın yokluğunu doğurur.

2- Şeyh, hakkında konuştuğu bugün mevcut olan vakıayı bizzat yaşamış gibidir. Kendisine bu sual sorulmuş ve kendisi de bu suali cevaplamıştır.

3- Fasık imama karşı ayaklanmak, "...sarih küfrü görmedikçe..." şeklinde geçen sarîh hadîse muhaliftir. Bu hadîs hakkında İbni Hacer, Fethu'l-Barî (7/13)'te şöyle demiştir:

"Bu durumdan sadece, sultandan/idareciden sarîh küfür sâdır olduğu hâli istisna etmişlerdir."

4- Şeyh el-Elbani'nin başkalarına olan muamelesindeki menheci, insanları bid'atçılıkla itham etmemek ve bu zamanda bu meseleyi ortaya atanlar aleyhine de kötü

konuşmamaktır. Şeyh, bilakis bu meseleyi ortaya atanlara da nasihat eder ki işte hikmetin, maslahatın ve Selefi Salihin Menheci'ni anlamamanın özü budur. Şeyh'in menheci, 'cerh ve tecrîh ehli olanların, kendi menheclerine toz kondurmamayanların' menheci gibi değildir.

5- Selef'in menheci, vâkıada mevcut işler üzerine fetva vermektir. Vâkıada mevcut olmayan nazari/teorik işler ise, Selef'in rehberliğinden değildir.

6-Tasfiye ve Terbiye ilkesine ihtimam göstermek gerekir.²⁸

²⁸ Ebu Damad AbdulKerîm es-Sebkî, 23/Mayıs/2012 Çarşamba, 02/07/1433

**SELEFİ ÂLİMLERİN "İNTİHAR EYLEMLERİNİN
HÜKMÜ" HAKKINDAKİ BEYÂNI**

Şeyh İmam AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz
(رحمه الله) şöyle demiştir:

"Filistin evlatlarının, Yahudileri öldürmek için
kendilerini havaya uçurmaları hatadır."

Allâme Şeyh Salih el-Fevzan şöyle demiştir:

"İntihar eylemleri caiz değildir. Çünkü bu eylemler de
cana kıymaktır."

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (رحمه الله) şöyle
demiştir:

"Günümüzdeki intihar eylemlerinin hiçbiri meşrû
değildir."

"Bu intihar eylemleri, kesinlikle İslamî değildir."

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir:

"İntihar eylemleri haramdır ve bu eylemleri işleyen kimseler, kendi kendilerini öldürmüş olurlar."

**ŞEYH EL-ELBANI'NİN İNTİHAR EYLEMLERİNİN
HÜKMÜ HAKKINDAKİ BEYÂNI**

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (رحمه الله)'a şöyle sorulmuştur:

"Geçen celsede, intihar eylemlerine izin vermediğinizi zikretmişsiniz. İntihar eylemlerine izin vermemeniz hakkında bize kısa bir açıklama yapar mısınız? Allah sizi mübarek kılsın. Bir de, kişi, ana-babasının iznini aldıktan sonra cihada çıkabilir mi?"

Cevab: "Ben, intihar eylemleri ile ilgili olarak bir defadan daha fazla ve tafsîlatlı konuşmuş olduğumu sanıyorum. Fakat farklı farklı meclislerde sohbet ettikçe, aynı problem hakkında bazen özet mahiyetinde bazen de detaylı konuşmak gerekiyor.

Aralarında hilaf vaki olmaksızın, tüm âlimler arasında, 'Müslüman bir kimsenin musîbetlerden, el darlığından, bir hastalık veya acıdan -hatta bu hastalığı müzmin olsa bile- kurtulmak için intihar etmesinin' caiz olmadığı

bilinmektedir. Bu tür durumlardan kurtulmak için intihar etmek, şüphesiz haramdır.

Bu hususta Buhari ve Müslim'de geçen sahîh hadisler vardır. Bu hadislerden biri şöyledir:

"Kendini zehirleyerek öldüren veya boğazlayarak öldüren ya da herhangi bir şekilde öldüren kimseye, Kıyamet Günü aynı şekilde durmadan azap edilir."²⁹

Hatta bazı âlimler, intihar eden kimsenin, kafir olarak öldüğü şeklinde bir anlayışa sahip olmuşlardır. Çünkü bu âlimlere göre, intihar eden kimse bu fiili, Rabbinin verdiği musîbetlere sabretmeyip Rabbinden intikam alırcasına işlemiştir.

Şüphe yok ki Müslüman bir kimse, bırakın intihar fiilini tatbik etmeyi, intihar etmeyi aklına bile getirmesin. Müslüman, "Müslüman olduğu" için intihar etmez ve etmeyi düşünmez.

Burada, geçen konu için de bir misal vardır. İlmin, amel ile bağlantılı olması gerekir. Eğer ortada salih ilim yoksa, salih amel de yoktur. Müslüman, ilme sahip olduğunda; ve Müslüman, kendini Kitab ve Sünnet'te gelen şeyler üzere

²⁹ Buhari ve Muslim tahrir etmiştir.

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

terbiye ettiğinde onun dünya hayatındaki temel ilkelerinin meyveleri ve dünya hayatındaki amelleri, diğerlerinden farklı olacaktır.

Diğerleri derken, Allah'a ve Resûlu'ne iman etmeyenlerden bahsetmiyorum. Hayır. Diğerleri derken, Allah'a ve Resûlu'ne iman eden ama Allah'ın ve Resûlu'nun söylediklerine ârif olmayanlardan bahsediyorum.

Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in mü'minin durumu hakkında: **"Mü'minin tüm işi hayırdır. Ona bir ferahlık isabet edince Allah'a hamd eder ve şükreder ve bu, o mü'min için hayır olur. Kendine bir sıkıntı/darlık isabet ettiği zaman da buna sabreder ve bu da o mü'min için hayır olur. Mü'minin tüm işi hayırdır."**³⁰ şeklinde ilginç bir şey söylemiştir. Bu nitelik, sadece mümin için geçerlidir.

Fakat, bir insanın, kendisine isabet eden bir sinir krizi netîcesinde intihar etmiş olabileceğini söylersek; bu ihtimalden ötürü biz, "her intihar eden kimse kafirdir ve Müslümanların kabirlerine defnedilmez" demiyoruz.

İntihar eyleminin Allah'a yakınlaştıran bir ibadet olup olamayacağı hususuna gelince; Bugün insan toprağı ve vatani uğruna çarpışıyor. Bu intihar eylemleri, kesinlikle

³⁰ Muslim tahrir etmiştir.

İslamî değildir. Bilakis ben bugün, İslamî hakîkatin temsil ettiği şeyi söylüyorum. Hakîkat, bazı hamasetli Müslümanların murad ettiği gibi değildir.

Diyorum ki:

Bugün İslam coğrafyasında cihad yoktur; kıtal vardır, pek çok ülkede kıtal vardır. Çünkü cihad, İslam bayrağının altında kaim olur; İslamî hükümlerin esası üzere kaim olur. Askerin kendi reyi ile tasarrufta bulunmaması, kendi kendine yaptığı ictihad ile tasarrufta bulunmaması, ancak komutanının emrine âmade olması gibi hususlar, bu İslamî hükümler arasında yer almaktadır.

Bu komutan da, kendi kendini komutan olarak tayin eden kişi değildir. Bilakis komutan, Müslümanların halîfesinin atadığı kişidir.

İntihara gelince bu, önceden, kılıç ve oklarla savaşma döneminde de biliniyordu. Bu savaşın bir türü, intihara benziyordu. Örneğin bir fert, kafir ve müşrik saldırılarında onların arasına dalıyor, sağa sola kılıç sallıyor ve genellikle de hayatını kaybediyordu. Peki o kimsenin böyle yapması caiz midir değil midir? Deriz ki: "Caiz olabilir de olmayabilir de".

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Resûl (صلی الله علیه وسلم) döneminde, İslam ordusunun komutanı Resûl (صلی الله علیه وسلم) idi. Nebî (صلی الله علیه وسلم), bir sahabîye böyle yapma izni vermişse, o hareket, o sahabî için caiz olmuştur. Ama bir kimsenin kendi başına bir davranışta bulunması, caiz değildir. Çünkü bu hareket, tehlikeye atılma ve maceradır. Macera diyemesek bile en azından netîcenin hüsrân olacağını söyleyebiliriz.

Bu da, Müslüman idarecinin veya Müslüman halîfenin izni olmadıkça caiz olmaz. Burada farz olunan, Müslüman halîfedir. Çünkü o, işleri gücü yettiğince takdir eder. Yine ne zaman hücum edileceğini vb bilen odur. Örneğin 100 adet Müslüman 1000 adet düşmana karşı mı hücum edecek, veya daha az veya daha çok...

Müslümanların halîfesi bu durumu bilir ve onlara hücum etmeyi emreder; Müslümanlardan onlarca kişinin hayatını kaybedebileceğini de bilir ama o yine bilir ki akıbet Müslümanların lehine olacaktır. İslam ordusunun, İslam halifesi tarafından tayin edilmiş komutanı, bir askere, günümüzdeki intihar eylemi yollarından birini tatbik etmeyi emrederse bu, Allah (عز وجل)'nin yolunda cihad etmenin bir nev'i olur. Ama hamasetli bir gencin kendi ictihadı ile intihar etmesi (caiz değildir).

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Örneğin bugün duyuyoruz ki bazı fertler dağlara tırmanıyorlar, sonra Yahudi ordusuna sızıp onların bir kısmını öldürüyorlar ama sonra kendileri de katlediliyorlar. Bu eylemlerin faidesi nedir?!!!

Bunlar kişisel davranışlardır. Bu eylemlerin netîcesi kensinlikle İslam davetinin lehine değildir."

İNTİHAR EYLEMLERİ VB. KONULARDA GENÇLERE VERİLEN ANLAMLI ÖĞÜTLER

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (رحمه الله) sözlerine şöyle devam etmiştir:

"Bunun için biz, Müslüman gençliğe diyoruz ki: Dîninizi ve İslamınızı öğrenmek şartı ile hayatlarınızı muhafaza ediniz. Dîninize sahîh bir irfan ile arif olunuz ve gücünüz yettiğince onunla amel ediniz. Bu amel, yavaş yavaş, ağır ağır olsa bile bugün, beklenen ve her Müslümanın arzu ettiği meyvelerini -her ne kadar Müslümanlar arasında fikrî ve menhecî ayrılıklar olsa da- verecektir.

Onların hepsi de İslam'ın hakim olmasının gerektiği hususunda müttefiktirler. Fakat daha önce zikrettiğim gibi, yöntemler üzerinde ihtilafa düşüyorlar...

Rehberliğin en hayırlısı, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in rehberliğidir."

**İNTİHAR EYLEMLERİ DE HAKSIZ YERE CANA
KIYMAKTIR VE BU FİİLİ İŞLEYEN
EYLEMCİLER, "ŞEHİD" OLARAK
ADLANDIRILAMAZLAR**

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymîn (رحمه الله), Ashâb-ı Uhdûd kıssası³¹ hadîsinin şerhinde, bu kıssadan alınacak dersleri belirleyerek şöyle demiştir:

"İnsanın kendini, Müslümanların âmmesinin faydasına tehlikeye atması caizdir. Kral, bu kıssadaki gence, (bu gencin) katledilip öleceği bir iş gösterdi. Bu iş, o gencin, ok kılıfından bir ok alıp...

Şeyhülİslam (رحمه الله) demiştir ki: 'Çünkü bu, Allah yolunda cihadtır. Bu vesîle ile bir halk iman etmiş ve o genç de herhangi bir şey kaybetmemiştir. Çünkü o ölmüştür ama zaten er ya da geç ölecekti.'

Bazı insanların yaptığı intihar eylemlerine gelince;

³¹ Müslim'in "ez-Zühd ve'r-Rekâik" kitabında tahrir etmiş olduğu kıssa. Ashâb-ı Uhdûd Kıssası bâbı. Hadis No: 3005

Örneğin onlar, patlayıcı âletler taşıyorlar, bu âletlerle kafirlere yaklaşıp sonra da bu patlayıcıları onların arasında patlatıyorlar. Şüphesiz ki bu, cana kıymaktır. Allah'a sığınırız. Kendi canına kıyan kimse, Nebî (صلی الله علیه وسلم)'den gelen bir hadîs-i şerifte geçtiği üzere, ebedîlerin ebedisi olarak, hâlid-i muhalled³² olarak Cehennem ateşindedir.³³

Çünkü bu, kişinin kendi canına kıymasıdır ve islam'ın faydasına değildir. Çünkü o kimse, kendini öldürdüğünde, ve beraberinde 10, 20, 100 veya 200 kişiyi de öldürdüğünde, bunun İslam'a bir faydası yoktur.

Ashab-ı Uhdud'ta bahsi geçen gencin kıssasının aksine, bu tür intihar eylemleri insanların Müslüman olmalarına vesîle olmamaktadır. Bu tür eylemler hatta belki de düşmanın inadını daha da artırmakta ve bu eylemler onların kînini -Müslümanları en sert biçimde kırıp geçirmeyi dileyecek derecede- bilemektedir."

³² temelli, ebedî, sonsuza dek

³³ Burada, Buhari'nin "et-Tıbb" kitabında tahrir ettiği hadîse işaret vardır. "Zehir İçmek, Zehirle ve Korkulan Şeylerle Tedavi Olmak" Bâbı. Hadis No: 5778

İNTİHAR EYLEMLERİ CAİZ DEĞİLDİR VE MÜSLÜMANLARA FAYDASI YOKTUR

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymîn (رحمه الله)'a şöyle sorulmuştur:

"Üstüne bomba bağlayarak, kafir topluluklar³⁴ içerisinde, onlara zarar vermek maksadıyla kendisini havaya uçuranlar hakkındaki şer'î hüküm nedir?"

Cevap: "Vücuduna patlayıcılar yerleştirerek kendisini düşman topluluklarından birinin içerisine bırakıp havaya uçuran kimse, kendi canına kıymış olur. Kendi canına kıyması nedeni ile de halid-i muhalled (ebedî) olarak Cehennem ateşinde kalır. Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den sabit olduğu üzere, kendi canına kıyan kimse, Cehennem ateşinde, kendi canına kıymış olduğu şekilde azap edilir.

³⁴ [Burada "...kafir topluluklar..." denilmiş. Günümüzde ise durum daha vahimdir. Gerek Afganistan gerek Suriye ve Irak'ta sürekli eylemciler tarafından kafir addedilen Müslümanlar bombalanmaktadır. Yayıncının notu]

Bu kimselerin, Allahu (سبحانه وتعالى)'nın: "**Kendinizi öldürmeyiniz. Şüphesiz ki Allah, size karşı merhametlidir.**"³⁵ şeklindeki kavlini okumalarına rağmen ardından bu tür eylemler yapmaları şaşılacak şeydir.

Onların bu eylemlerden kazandıkları bir şey var mı? Bu eylemler neticesinde düşman, hezîmete mi uğruyor? Yoksa bu eylemleri yapanlara karşı düşmanın uyguladığı şiddet, bugün Yahudi devletinde görüldüğü gibi daha da mı artıyor?

Öyle ki bu tür eylemler, Yahudilerin kibir ve gururlarına olan bağlılıklarını daha da artırıyor. Hatta Yahudi devletinde son seçimleri, Arapların kökünü kazımayı hedefleyen sağcıların kazandığını görüyoruz.

Fakat bu eylemi, 'bu eylemin kendisini Allah (عز وجل)'ye yaklaştıran bir ibadet olduğu' zannı ile ictihad ederek fiil eden kimseyi ise, dileriz Allah muaheze etmez. Çünkü böyle davranan kişi, cahil bir yorumcudur."

³⁵ Nisa Sûresi: 29. âyet

**İNTİHAR EYLEMLERİ CANA KIYMAKTIR VE
EBEDİ CEHENNEME SÜRÜKLEMEDİR**

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymîn (رحمه الله) yine şöyle demiştir:

"Bazı insanların yaptığı intihar eylemlerine gelince; Örneğin onlar, patlayıcı âletler taşıyorlar, bu âletlerle kafirlere yaklaşır sonra da bu patlayıcıları onların arasında patlatıyorlar. Şüphesiz ki bu, cana kıymaktır. Allah'a sığınırız. Kendi canına kıyan kimse, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den gelen bir hadîs-i şerifte geçtiği üzere, ebedîlerin ebedisi olarak, hâlid-i muhalled (temelli, ebedî, sonsuza dek) olarak Cehennem ateşindedir. Çünkü bu, kişinin kendi canına kıymasıdır ve İslam'ın faydasına değildir.

Çünkü o kimse, kendini öldürdüğünde, ve beraberinde 10, 20, 100 veya 200 kişiyi de öldürdüğünde, bunun İslam'a bir faydası yoktur. Ashab-ı Uhdud'ta bahsi geçen gencin kıssasının aksine, bu tür intihar eylemleri insanların Müslüman olmalarına vesîle olmamaktadır. Bu tür eylemler hatta belki de düşmanın inadını daha da artırmakta ve bu eylemler onların kînini -Müslümanları en

sert biçimde kırıp geçirmeyi dileyecek derecede-bilemektedir.

Bugün Yahudilerin, Filistin halkına ne yaptığını görüyoruz. Bu patlamalardan ötürü 1 Yahudi ölürse, 6-7 Yahudi öldürülürse, onlar 60-70 veya daha fazla Filistinli öldürerek intikam alıyorlar. Bu da ne Müslümanlara, ne de onların saflarına dalarak bu patlayıcıları patlatanlara fayda sağlamaktadır.

Buhari ve diğerleri, Zübeyr bin Adiyy'in şöyle dediğini rivayet etmişlerdir:

"Enes bin Malik (رضي الله عنه)'e gittik ve Haccac'dan gördüğümüz muameleden ötürü şikayetçi olduk. Enes bin Malik dedi ki:

"Sabrediniz. Rabbinize kavuşana kadar üzerinize gelen her dönem, bir öncekinden daha şerli olacaktır."

Enes bin Malik: "Bu sözü Nebî'niz (صلى الله عليه وسلم)'den işittim" demiştir.³⁶

³⁶ Buhari tahric etmiştir

MÜSLÜMANLARIN ARALARINDAKİ SAVAŞ FİTNESİ VE

İNTİHAR EYLEMLERİ

Şeyh el-Elbani Şeyh Useymin Şeyh bin Baz

Allah'ın salâtu selamı Nebîmiz Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'e, O'nun âline, ashabına ve Din Gününe kadar ihsan ile onlara tâbi olanların üzerine olsun.

Şüphesiz ki Nebî (صلی اللہ علیہ وسلم): "Müslümana sövmek fısktır; Müslümanı öldürmek ise küfürdür." yani küfür amellerindendir buyurmuştur. Çünkü bir Müslümanın, Müslüman kardeşine silah çekmesi mümkün değildir. Aksine Müslüman, kılıcını kafire karşı çeker. Bunun için Resûl (صلی اللہ علیہ وسلم), bu hareketi küfür olarak vafetmiştir. Yine Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Bize silah çeken, bizden değildir."

Müslümanlara vacip olan, böyle fitneler zuhur ettiği zaman, dillerini muhafaza etmeleri, hak sahipleri hariç böyle bir olaya dahil olmaktan silahlarını alıkoymalarıdır.

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymin (رحمہ اللہ)